

Vi har jo faktisk haft situationer, hvor familier netop af den her grund har følt sig retsløse, ved at de har fået tvangsfjernet børn, som angiveligt var kriminelle, altså små drenge på 12-13 år, som simpelt hen har været sat under social administration, og hvor forældrene så på en eller anden måde har måttet acceptere en tvangsfjernelse i en periode. Det er bl.a. sket i en sag, hvor drengens egen sag slet ikke var blevet undersøgt. Det er jo dybt, dybt frustrerende, at man har en hel række af unge mennesker i det her land, som ikke har mulighed for at få deres sag prøvet, fordi bl.a. Det Radikale Venstre stædigt holder fast på den kriminelle lavalder, som er et levn fra fortiden. Det tror jeg godt man kan regne med.

Kl. 15:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Margrethe Vestager (RV):

Det, der desværre jo er nutid, er, at konsekvensen af at sænke den kriminelle lavalder i dag vil være, at børn blev sendt i fængsel. Det er jo der – hvad skal man sige – diskussionen i virkeligheden stopper, for den virkelighed, der er derude nu, hvor unge sidder i fængsel sammen med forhædede forbrydere, og hvor der ikke er noget, der tyder på, at det ændrer deres negative livsbane til noget andet, er jo ikke den situation, vi gerne vil have.

Kl. 15:46

Men vi vil meget gerne have en diskussion om retssikkerheden, og det gælder også retssikkerheden på en lang række andre områder, hvor det er vores oplevelse, at den bliver massivt trådt under fode. Der vil jeg give fru Pia Kjærsgaard fuldstændig ret, når hun siger, at retspolitikken sejler. Det gør den især, når det kommer til retssikkerheden, når det kommer til den enkelte retssikkerhed. Her i salen skal der være en diskussion om, hvad der skal være konsekvensen af, at et menneske er blevet sat på EU's eller FN's terrorliste. Hvilke sanktioner skal det medføre? Der er en meget væsentlig diskussion om retssikkerhed forbundet med at komme på sådan en liste. Så vidt jeg har forstået, er Kafkas skrivelser de rene pixibøger i sammenligning med det cirkus, man bliver drevet igennem der. Den diskussion regner jeg også med at Dansk Folkeparti deltager i fuldstændig fordomsfrit.

Kl. 15:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra fru Louise Schack Elholm.

Kl. 15:47

Louise Schack Elholm (V):

De Radikale har erklæret sig klar til at gå med i en S-SF-ledet regering, men Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti er ofte ikke enige. F.eks. mener Socialistisk Folkeparti, at man skal ansætte omkring 8.000 flere offentligt ansatte, samtidig udtrykker Socialdemokraternes formand, fru Helle Thorning-Schmidt, at det vil være direkte uansvarligt at ansætte flere offentligt ansatte. Hvem er De Radikale enige med – Socialdemokraterne eller Socialistisk Folkeparti?

Kl. 15:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 15:48

Margrethe Vestager (RV):

Fra radikal side har vi fremlagt en vækstpakke. Den hedder »Vækstpakke for et grønt videnssamfund«, og det, der er vores grundlæggende idé, er, at hvis vi investerer i ordentlige arbejdsforhold eller undervisningsforhold for den sags skyld eller pasningsforhold, kan vi skabe beskæftigelse i det private erhvervsliv. Så vil vi sørge for, at de virksomheder, som har brug for at have en stabil virksomhed, faktisk kan holde den gående og sørge for beskæftigelse igennem krisen.

Jeg tror, at det er en meget fornuftig offentlig investering at gøre sig. Vi har også en drøm om, at der kan være flere mennesker til at tage sig af vores ældre; vi har også en drøm om, at der kan være flere i klasserne til at sørge for de små i indskolingen eller til at sørge for, at en mangfoldig klasse kan blive sammen, fordi der er lærere til at sørge for deres undervisning. Og når de er til stede, når de lærere er uddannet, når den kvalificerede arbejdskraft og de medarbejdere kan findes, så kan det være, vi er der. Det kræver bare, at der bliver gennemført tilstrækkelige reformer.

Kl. 15:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 15:49

Louise Schack Elholm (V):

Sådan som jeg hører fru Margrethe Vestager, er De Radikale hverken enig med Socialistisk Folkeparti eller Socialdemokraterne i den her situation. Hvordan kan man så støtte en sådan regering?